

# StudentLiberalen

Liberala studenters medlemstidning, # 2 - 2009

**VÄLKOMMEN, HERR MINISTER!**



Foto: Peter Knutson

## Ordföranden har ordet

Tisdagen den 7 juli skrev högskole- och forskningsminister Tobias Krantz på DN Debatt om hur Sverige och Europa kan stärka sig på den globala marknaden. Det nya stadsrådet gör detta i samband med att politiker, finansiärer och forskare samlas i Lund för diskutera hur europeisk forskning ska kunna skärpa kvaliteten och bli mer konkurrenskraftig.

Krantz pekar på tre centrala områden som behövs stärkas och som han kommer att driva under det svenska ordförandeskapet.

1. Utbildningen måste stärkas på alla nivåer: fortsatt ökade anslag till forskningen samt förverkligande av resultat av densamma.
2. EU-budgeten måste läggas om från dåtid till nutid; från CAP till bland annat utbildning och forskning, vilket skulle stärka Europa i den globaliserade världen.
3. Även om forskningspolitiken ska vara en nationell fråga, så kan mer göras inom unionen för ökat samarbete av forskningens finansiering och organisation.

Stadsrådet har helt rätt när han pekar ut vilka områden som är viktiga och de tre punkterna ovan är lovvärda. Fast det som gör mig mest glad är frågan om våra högskolesätens autonomitet, i detta fall ökad frihet från staten. Jag tycker att Alliansregeringen borde göra upp med arvet efter Olof Palme och släppa akademien fri; det skulle både politiker, samhället, näringslivet och framför allt den högre utbildningen och forskningen må bäst av. Politiken ska skapa möjligheter, inte hinder för initiativ och utveckling. Krantz har inte haft ministeruppdraget speciellt länge, men hans programförklaring visar vägen och den resan tycker jag att vi ska haka på.

/Pär Gustafsson,  
Ordförande Liberala studenter

## Redaktionen

Du läser just nu det andra numret för 2009 med Studentliberalen, Liberala studenters medlemstidning. Här samlas intressanta tankar för att belysa saker och ting inte enbart ur ett liberalt perspektiv. Då Liberala studenter har en lång gedigen tradition av idéproduktion tycker vi att det är viktigt att hålla en bred och djup debatt för att inte bara återupprepa gamla sanningar.

Detta nummer handlar delvis om studentkåren, den kår som alla tvångsanslutits till vilket så många liberaler älskat att hata. Vi har genom decennier skrikit oss heta om kårobligatoriet och föreningsfriheten, vi har jagat efter de värsta kårpamparna som säger sig företräda alla studenter när de i själva verket bara har stöd av ett fåtal och vi har även tackat kåren för det faktiskt goda arbete som de utför i form av studiebevakning. Då kårobligatoriet äntligen avskaffas i Sverige från och med första juli 2010 kommer vi sannolikt att få se en hel del förändringar i kårvärlden framöver, vilket kanske blir en god anledning för Studentliberalen att återkomma till detta tema även kommande år.

/Erik Åslin  
Generalsekreterare och ansvarig utgivare Studentliberalen

aslin@liberal.se / 070-854 90 31

# DELTAGANDE I KÅRVAL

Ett viktigt argument mot kårobligatoriet har länge varit att valdeltagandet i kårvalen runtom i landet är så låga att det är svårt att hävda att kåren skulle uppbära så hög legitimitet och vara så pass viktig i sin nuvarande verksamhet som många kårföreträdare har hävdad.

Vi har därför gjort en undersökning av kårvalsresultatet i de senaste kårvalen på utvalda lärosäten i Sverige och utomlands (Storbritannien).

Siffrorna talar sitt tydliga språk. Ingenstans röstar mer än en femtedel.

| <b>Ort</b>         | <b>Deltagande</b> | <b>Valår</b> |
|--------------------|-------------------|--------------|
| <b>Uppsala</b>     | <b>12,4 %</b>     | <b>2009</b>  |
| <b>Umeå</b>        | <b>12,9 %</b>     | <b>2008</b>  |
| <b>Stockholm</b>   | <b>7,6 %</b>      | <b>2009</b>  |
| <b>Chalmers</b>    | <b>12,9 %</b>     | <b>2009</b>  |
| <b>Mälardalen</b>  | <b>10,0 %</b>     | <b>2009</b>  |
| <b>Sheffield</b>   | <b>20,0 %</b>     | <b>2009</b>  |
| <b>Cambridge</b>   | <b>17,1 %</b>     | <b>2008</b>  |
| <b>Malmö</b>       | <b>9,5 %</b>      | <b>2009</b>  |
| <b>Jönköping</b>   | <b>12,4 %</b>     | <b>2009</b>  |
| <b>Lund (Hum.)</b> | <b>1,3 %</b>      | <b>2009</b>  |
| <b>Växjö</b>       | <b>7,5 %</b>      | <b>2009</b>  |
| <b>Leeds</b>       | <b>3,7 %</b>      | <b>2009</b>  |
| <b>Örebro</b>      | <b>19 %</b>       | <b>2009</b>  |

# KlubbKOLLEN

**LS Stockholm** körde en stenhård Olle Schmidt-kampanj med väldigt snygga t-shirts och knappar som gick hem bra på lärosätena. De ordnade bl.a. en större debatt på Stockholms Universitet och förde kontinuerligt en EP-blogg.

**LS Örebro** har i vanlig ordning styrelsemöten och Pub liberal på samma ort, det brukar vara mycket uppskattat.

**LS Uppsala** anordnade två talarkvällar under valrörelsen där Anders Ekberg och Olle Schmidt besökte stan. De affischerade på universitet och spred info om besöken via valstugan vilket resulterade i 20-30 närvarande vid vardera tillfälle. Några helt nya och några gamla i gamet, främst folkpartister. Utöver det har pub liberal rullat på med jämna mellanrum under våren vilket har varit väldigt lyckat. Över sommaren tas dock en paus för att njuta av segerns sötma efter EP-valet, och startar upp verksamheten med kraftig vind i seglen till hösten.

**LS Skåne** sprudlade av aktivitet under valrörelsen, då även de kampanjde framgångsrikt för Olle Schmidt. Under årets almedalsvecka vann styrelseledamoten Emil Strand den traditionsenliga springtävlingen Hälsoloppet. Vidare noteras att Elisabeth Gehrke blivit vald till vice-ordförande i Lunds universitets studentkårer. Grattis Emil och Elisabeth!

**LS Linköping** har valt ny ordförande, vi hälsar Joakim Runnsjö välkommen, och tackar av Stefan Hansen.

I **LS Umeå** har man fokuserat på flera frågor gällande de svenska "diplomfabrikerna" (högskolor och universitet), medan kampen mot SFS har fortsatt varit aktiv. Dock ställde sig LS Umeå lite utanför EP-vals-kampanjandet. Ryktet säger även att sittande ordförande i LS Umeå är på väg mot sydligare breddgrader och att valberedningen därför söker efter ny ordförande.

**LS Göteborg** har drivit en mycket lyckad EP-kampanj under Magdalena Kiszkiels ledning tillsammans med EP-ombudsmannen Fredrika Åsenius. Tillsammans med övriga styrelseledamöter kommer de att fortsätta med liberal verksamhet även i höst.

**LS Jönköping** har inte varit aktivt på flera år men nu är på något på gång igen, den driva Joakim Holmertz planerar att försöka få igång lite verksamhet till hösten. Hör av dig om du är sugen på att haka på! Det blir spännande att se om de han lyckas bräcka det gamla rekordet att värva 60 nya medlemmar på en termin, satt av Majed Safae under sin tid som ordförande för LS Jönköping.

**LS Växjö** höll årsmöte den 27 maj där en styrelse på tre personer valdes, Mattias Brage som ordf, Johan Sandvärn som kassör och Christian Tegnivalius som sekreterare. De drar igång på allvar till hösten då man bl.a. har planer på kampanjer och olika liberala föreläsare. Det finns även planer på att samarbeta med de andra borgliga studentförbundet för att på så sätt dra mer folk och intresse.

**LS Mälardalen** hade flera kampanjer i EP-valet på Campus Västerås, stort tack riktas till kandidaterna Ida Lindh och Karl-Erik Larsson, och även Liberala ungdomsförbundet. Framöver planeras kampanj vid Mälardalens högskolas intromässan om den kverulerande skoladministration tillåter.

Vill du ha mer info om någon speciell aktivitet eller bara allmänt om vad som är på gång ska du höra av dig till din lokala klubb. Kontaktuppgifter finns i slutet i Studentliberalen och på [www.liberalastudenter.se/klubbar](http://www.liberalastudenter.se/klubbar)

ps. de flesta våra klubbarna finns dessutom på facebook!

**LS Malmö** hade årsmöte i maj där Karin Brissman valdes till ordförande och Annika Sjöblad till medlemsansvarig.

## Piratstudenterna: Studentkåren är mer än ett fackförbund

Konflikten om kårobligatoriet närmar sig sitt slut. Debatten har ofta varit fixerad vid dels vikten av föreningsfrihet, dels vikten av ett starkt studentinflytande. Dessa frågor är viktiga och centrala, men samtidigt finns det faror med ett ensidigt fokus på kåren ur ett förenings- och studentperspektiv. Det får inte bli så att man får en diskurs där studentkårerna endast beskrivs i termer av ideella fackföreningar för studenter, och därmed glömmer att de även är en viktig del av högskolans och universitetens utveckling.

Medan fackförbund främst ses som part i en konflikt mellan löntagare och arbetsgivare så är förhållandet mellan en studentkår och högskola av en annan art. Där fackförbunden finns till för att säkra sina medlemmars intressen har kårerna även som syfte att säkerställa kvalitén i utbildningen. Studentkårernas arbete är att betrakta som samhällsnyttigt och står inte i strid mot högskolornas mål.

Vilken nytta kan då studentkårerna tillföra? Studenter har i allmänhet en mer positiv syn på utveckling och innovation inom högskola och universitet, både på grund av en institutionell tröghet hos de senare, samt på grund av generationsskillnader i synen på information och ny teknik. Kårerna kan här verka som en progres-

**“Den kommunikationstekniska utvecklingen förändrar villkoren för lärande och kunskapsproduktion och ställer högskolan inför nya utmaningar.”**

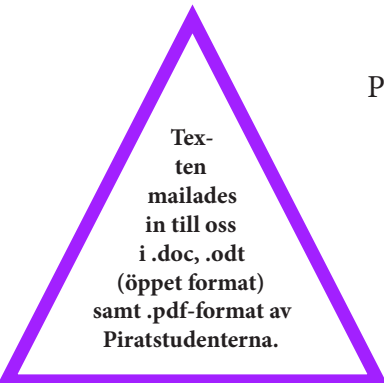
siv kraft och driva på viktiga förändringar, såsom att göra universitetens kunskapsproduktion och föreläsningar tillgängliga online, arbeta för en fortsatt utveckling av undervisningsmetoder, och effektivisera administration med öppna format och ökad transparens.

Den kommunikationstekniska utvecklingen förändrar villkoren för lärande och kunskapsproduktion och ställer högskolan inför nya utmaningar. Exempelvis rör vi oss mot en kommande massdigitalisering och spridning

av kurslitteratur. Två praktiska problem har tidigare hindrat en sådan utveckling. Dels är datorer klumpiga ersättare för böcker, både i vikt och storlek, och att skriva ut digitaliserat material är ofta lika dyrt som att köpa litteraturen i bokform. Dels har datorskärmens ljus sitt ursprung bakom texten, vilket gör den obehaglig att läsa från. Båda dessa problem löses nu genom elektroniska portabla lässkärmar som är enkla att bära med sig samtidigt som de reflekterar ljus likt vanligt papper. När mängden kunskapskällor i form av tillgänglig referenslitteratur och globala lexikon, som Wikipedia, ökar kraftigt, påverkas också universitetens roll och arbete. Vi går därmed från envägskommunikation till interaktiv kommunikation där studenternas deltagande i undervisningen blir allt viktigare. Digitaliserade föreläsningar publicerade i öppna licenser kommer tillgängliggöra kunskap i en omfattning som vi idag knappt kan föreställa oss. I detta informationsöverflöd kommer vikten av verktyg för att sälla och värdera kunskap bli allt mer betydelsefulla. Allt detta leder till ett skiftat fokus från föreläsaren som kunskapskommunikatör till rollen som pedagog och handledare i inläringen.

Att studentkårerna får en progressiv roll i högskolornas förändringsarbete är dock inte givet. Kårobligatoriets avveckling ställer kårerna inför interna prövningar och stora omstruktureringar vilket riskerar att stjäla fokus från de framtidsfrågor som digitaliseringen skapar.

De traditionsbundna universiteten och högskolorna riskerar att stå handlingsförlamade inför de närmsta årens förändringar. Då krävs en syn på studentkårerna som en positiv kraft för utvecklingen av den högre utbildningen – och som mer än endast ett fackförbund.



**Mattias Bjärnemalm**  
Piratstudenterna Uppsala  
**Simon Rosenqvist**  
Piratstudenterna Lund

## Dags att läsa Adam Smith på Iors vis

*Om Folkens Välstånd*, från 1776, är alltjämt ett centralt verk för den som vill förstå marknadsekonomi. Tanken om arbetsdelning, och maximen att en vara inte skall tillverkas om den kan handlas billigare, kom att bli centrala för det framväxande ekonomierna i väst. Idag kan vi konstatera att metaforen av en osynlig hand, som skapar en intresseharmonik bland en fritt myllrande människomassa, i allra högsta grad lever vidare.

Samtidigt är det – om vi blickar framåt – ytterligare en lärdom vi bör ta med oss från Adam Smiths portalverk; en något mer dyster sådan. *Om Folkens Välstånd* stakade ut en väg framåt, men höjde även ett pessimismens varnande finger för ekonomins inneboende tendens att lägga hinder för denna väg. Smith såg nämligen risken att affärsmän – då de lämnas obehövade i samma rum – direkt börjar konspirera för att ersätta marknaden med monopoliska hierarkier:

“Människor inom samma yrke råkas sällan ens för avkoppling och trevnad utan att samtalet slutar i en konspiration mot allmänheten [...] om lagen inte kan hindra att människor inom samma yrke någon gång kommer samman bör den inte göra något för att underlätta sådana sammankomster, än mindre för att göra dem nödvändiga.” (Smith, 1994: 99)

Sannolikt hade Smith inte varit helt nöjd med hur 1800- och 1900-talens liberaler har förvalt hans arv. Smith var emot bildandet av företag, för att han såg dem som hierarkier som syftade till att motverka konkurrens. Idag lever vi icke desto mindre i en ekonomi som domineras av storföretagshierarkier vars omsättningar överskrider nationers BNP. Smith skulle vidare blivit förfärad om han fått veta att dessa makthierarkier skulle komma att blanda sig i, och därmed förvränga, den representativa demokratins processer. (O’Rourke, 2007: 66)

De senaste århundradena har vi alltså skapat just de ekonomisk-juridiska ramverk som Smith varnade för. Vi har inte lyckats med att skapa lagar motverkar att dessa konspirativa makthierarkier uppkommit; vi har tvärtom skapat lagar som nödvändiggjort att ekonomisk verksamhet sker i form av storskaliga och

hierarkiserande former. Detta har gjort att – för att parafasera ekonomihistorikern Alfred Chandler – storföretagens synliga hand trängt undan marknadens osynliga hand.

Ungefär hundra år efter publikationen av Smiths verk tog denna utveckling fart: Delvis genom att massproduktion skapade stordriftsfördelar åt stora företag, men även som ett resultat av olika juridiska beslut kring företagets status och begränsade ägaransvar. Vid samma tidpunkt, i slutet av artonhundratalet påbörjades en annan ödesdiger utveckling: Ägandet av kunskap kring produktion kom alltmer att övergå i företags – inte uppfinnarens – händer. Under 1900-talet skapade vi en ekonomi där produktiv kunskap alltmer gjordes till en bristvara, kontrollerad av just de konspirerande sammanslutningar som Smith varnade för.

Idag, en bit in på 2000-talet, är det alltså makthierarkiernas anspråk på att äga kunskap som leder till konspirationer mot allmänheten. Idag är det lagstiftningen kring immateriella rättigheter som är det största hotet mot det liberaldemokratiska marknadssamhället. Den senaste tidens diskussioner om upphovsrätt är endast ett av flera uttryck för denna problematik.

Varför kan staten, och vissa företag, övervaka våra alltmer digitaliserande vardagsbeteenden på de mest finurliga vis? Varför har det tagit så lång tid att utveckla alternativa drivlinor inom fordonsindustrin? Varför lever vi i en kultur dominerad av några få massproducerande jättar, och varför kvävs kreativiteten inom kultursektorn? Varför är vårt fysiska, och psykiska, välbefinnande beroende av ljusskygga möten mellan patentindustrier och vårdapparaternas professioner? Svaret står att finna

**“Idag är det lagstiftningen kring immateriella rättigheter som är det största hotet mot det liberaldemokratiska marknadssamhället.”**

i de sätt på vilka staten sanktionerar spridandet av kunskap.

Det som jag kallar "99-generationen" – de unga som växt upp i kontexten av remix-, samplings- och Do-It-Yourself-kultur, i kontexten av av bloggande, i kontexten av open source-programmering – ser detta problem. Vissa må kalla sig "liberatarianer", andra "autonom vänster", men alla har en känsla av att någonting gått väldigt fel sedan Smiths tid. Under drygt två århundraden har ekonomin hierarkiserats; under drygt två århundraden har slutna "anti-marknader" växt på bekostnad av det öppna mötet och det fria utbytet.

Det är dags att vända denna utveckling. Genom att – likt Nalle Puh-figuren Ior – se dystert på sakernas tillstånd blir framtidens utmaningar tydliga för oss. Unga liberaler bör återigen läsa Om Folkens Välstånd, denna gång med samtidskritiska – och piratpolitiska! – glasögon. Endast så kan vi göra Adam Smith rättvisa inför framtiden.

**Karl Palmås**

Verksam vid Göteborgs universitet och bloggare på  
[www.isk-gbg.org/99our68](http://www.isk-gbg.org/99our68)

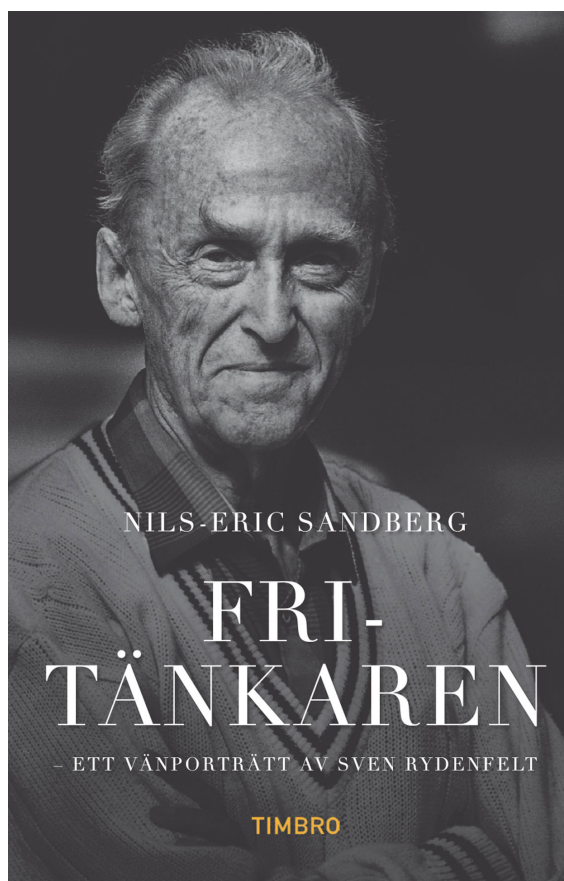
## Litteratur

Chandler, A. (1977) *The Visible Hand: The managerial revolution in American business*. Cambridge, MA.: Harvard University Press.

O'Rourke, P.J. (2007) *Adam Smiths Om Folkens Välstånd*. Stockholm: Timbro.

Smith, A. (1994) *Den Osynliga Handen: Adam Smith i urval*. Stockholm: Ratio.

## Recension



Sven Rydenfelt har en särskild betydelse för Liberala studenter. Han var nämligen ordförande i Liberala studentklubben i Lund efter att den återuppväckts 1945, och var således med när Sveriges Liberala Studentförbund grundades av den och andra klubbar 1947. Nils-Eric Sandberg, som också har bakgrund i nämnda klubb, har skrivit ett porträtt över Rydenfelt, "Fritänkaren" (Timbro).

Rydenfelt var nationalekonom, även om hans doktorsavhandling handlade om kommunismsympatier i Sverige. Under mer än 60 år var han en flitig debattör, bland annat som mostståndare till hyresregleringar, jordbrukssubventioner och keynesiansk ekonomisk politik. Han var även kritisk till skolans likriktade uppbyggnad och av Säpo:s register över politiskt olikriktade (trots att registret främst riktade in sig på Sovjetvänliga kommunister hamnade Rydenfelt själv där, eftersom han hade försvarat åsiktsfriheten).

I en del böcker har Rydenfelt utmålats som nationalist eller högerextrem. Det stämmer inte. Rydenfelt kan däremot sägas ha varit "Sveriges förste nyliberal". Även på ålderns höst identifierade han sig med nyliberalerna och kvarblev som medlem i redaktionsrådet för tidskriften Nyliberalen ända fram till sin död 2005.

Sandbergs porträtt över sin vän och lärare är hjärtligt, men tyvärr bristfälligt redigerat. Vissa saker återkommer flera gånger, ibland med uppgifter som inte överensstämmer, och en del intressanta delar av Rydenfelts liv saknas. Trots det är det trevlig läsning.

**PATRICK KRASSÉN**

Andre vice ordförande i Liberala studenter

# Vi måste få folkomrösta om Lissabonfördraget!

Runtom i den Europeiska Unionen pågår nu valrörelsen till Europaparlamentet. En viktig process där varje medlemsstat i EU skickar ett antal direktvalda ledamöter ner till Bryssel för att medbestämma om lagar, ev. godkänna förslag till kommissionsordförande och delbestämma om EU:s budget m.m.

Detta val ger dock inte den enskilde EU-medborgaren makt att explicit ge tummen upp eller ner till själva ramverket som reglerar maktrelationen mellan medlemsstat och den Europeiska Unionen. Jag talar självklart om det s.k. Lissabonfördraget som bl.a. ger EU en gemensam försvarspolitik och tar bort den statliga vetorätten gällande flera områden inom främst polis- och rättssamarbete.

Lissabonfördraget är i stort likvärdigt med förslaget till ny konstitution för Europa - ett förslag som Nederländerna och Frankrike sade emfatiskt nej till i varsin folkomröstning. Denna konstitution i fördragsklädnad har enbart Irland fått rösta om - de sade också nej. Irländarna ska dock malas ned/övertygas i en ny folkomröstning senare i år.

Enligt EU:s egna regler så borde fördraget falla. Men "EU-kratin" ser oftare opinionslägen och medlemsstater som något man måste trixa sig runt, istället för att övertyga i första taget - eller göra om förslaget.

Det finns en vidrig anpasslighet till beslutsformer som antas gynna de beslut man själv vill ha igenom - särskilt bland mina EU-positiva åsiktsfränder. Något som skulle kunna skingra den unkna luften kring processen gällande Lissabonfördragets antagande vore en idé som starkt propagerats av tyska liberaler: en paneuropeisk folkomröstning om Lissabonfördraget, där varje medlemsstats befolkning får en chans att säga sitt i frågan.

Även en liberal profil i Sverige, Olle Schmidt, har vågat gå ut offentligt och stöttat idén om en paneuropeisk folkomröstning om det ursprungliga förslaget till en ny konstitution för Europa och påvisat inkonsekvensen av att Sverige folkomröstat om euron men inte fördraget.

Det vore verkligt inspirerande, modernt och europeiskt att låta myndiga medborgare få fördjupa sig och delta i debatten om Europas framtid - det kommer bli en väldigt splittrad europeisk kontinent om enbart den politiska aristokratin blir införstådda med vad som pågår.

Det borde bli legio för alla framtida fördrag att bli föremål för paneuropeiska folkomröstningar - det blir en bättre ordning att politikerna blir inriktade på vad en majoritet av Europas folk kan komma överens om, snarare än huruvida Europas stats- och regeringsschefer kan blidkas m.h.a. kohandel, morötter och piskor i olika former.

Alla vi som är passionerade Europavänner måste sluta framstå som den Europeiska unionens nyttiga idioter. Vi måste våga säga nej till "den enda vägens politik" - ett nej måste vara ett nej, även i EU-sammanhang.

Vi federalister måste, om vi vill ha ett EU som går i takt med Europas folk, vinna folks hjärtan, magar och hjärnor. Vi måste framförallt våga ta debatten direkt med medborgarna om att individer i Europa tjänar på att deras respektive stat ytterligare fördjupar det europeiska samarbetet med hjälp av kompromissen Lissabonfördraget.

Framförallt måste vi liberaler våga bryta med EU-kratins tillvägagångssätt. Vi bör istället successivt bygga ett starkt EU baserat på att engagerade och kunniga medborgare alltid har möjlighet att dra i nödbromsen eller välja att byta spår, i det järnvägssystem vi kallar den Europeiska unionen.

**“Vi federalister måste, om vi vill ha ett EU som går i takt med Europas folk, vinna folks hjärtan, magar och hjärnor.”**

**Ola Svedin**

Ordförande för Liberala studenter Skåne  
*Tidigare publicerad på SVT Opinion 3 juni*

# Därför ska vi inte folkomrösta om Lissabonfördraget

Europaparlamentsvalet är över för den här gången och det var en framgång för Europavänliga partier och ett misslyckande för det EU-kritiska. Det blåser möjligtvis Europavindar i Sverige. Om jag var populist skulle jag därmed föreslå att det var dags för en folkomröstning om Lissabonfördraget för att det kanske skulle gå igenom då. Nu är jag inte det och jag vill inte folkomrösta om Lissabonfördraget.

Ola Svedin skriver att en paneuropeisk folkomröstning skulle göra att alla medborgare har en chans att sätta sig in i frågan och säga sitt. Men hur går det till med en folkomröstning? Det går inte att rösta ja eller nej till Lissabonfördraget. Det kan självklart finnas delar i fördraget som jag gillar och andra som jag tycker är värdelösa. Hur röstar jag då? Ola har en poäng i att det skulle vara viktigt att alla fick en chans att läsa och sätta sig in i och diskutera fördraget. Det har jag självklart ingenting emot. Den chansen har dessutom alla redan fått i och med remissrundan för ett par år sedan.

Valdeltagandet i Europaparlamentsvalet slutade på drygt 40 % i Sverige, vilket var en uppgång mot förra gången 2004. Men i övriga EU gick deltagandet ner. Jag tvivlar på att valdeltagandet skulle bli högre om vi fick rösta om Lissabonfördraget. Dessutom befarar jag att en folkomröstning om fördraget inte skulle handla om fördraget i sig utan en mer allmän röst om ja eller nej till EU.

Att det skulle vara inkonsekvent att rösta om euron men inte om Lissabonfördraget håller jag inte med om. I valet om euron gällde det en fråga, om vi skulle byta valuta eller inte, i valet om Lissabonfördraget är det inte lika enkelt. Vad många också glömmer bort är att ett nej till Lissabonfördraget innebär ett ja till en fortsättning av Nicefördraget, vilket det är få som vill fortsätta med ens i de länder som har sagt nej till den ursprungliga europeiska konstitutionen.

Det är inte helt lätt att sätta sig in i vad nya fördrag innebär precis på samma sätt som det inte är lätt att sätta sig in i nya lagar som ska antas i riksdagen. Att läsa hela fördraget tar sin tid och eftersom man måste ta ställning till det sett gentemot Nicefördraget bör man

läsa det senare också. Jag tvivlar på att det skulle vara många som läser det. Precis på samma sätt som det är få som läser igenom propositioner som regeringen lägger. Till riksdagen väljer vi representanter som vi litar på och tror ska ta de rätta besluten vad det gäller Sveriges bästa. Detta låter vi de göra vad det gäller allt som rör nationella beslut, men också internationella. Låt riksdagsledamöterna sätta sig in i fördraget och ratificera det – vilket de redan har gjort.

Jag skulle precis som Ola vilja se att Europas medborgare fick möjlighet att fördjupa sig och delta i debatten om EU:s framtid. Det skulle sannerligen vara inspirerande. Men kräver det att vi samtidigt måste ha en paneuropeisk folkomröstning om Lissabonfördraget och framtida fördrag? Vi gav medborgarna den chansen under Europaparlamentsvalkampanjen, få var det som diskuterade EU:s framtid trots att många av oss tog upp Lissabonfördraget. Att inte ens hälften gick och röstade ger inte den inspiration som man skulle vilja ha. Låt då de representanter som blivit valda av 82 % av befolkningen ta de viktiga besluten om Europas framtid. Men fram för en bredare och intressantare diskussion om EU allmänt och om dess framtid tillsammans med alla europeiska medborgare.

**Rebecca Bakszt**

Ledamot av Liberala ungdomsförbundets EU-nämnd

**“Till riksdagen väljer vi representanter som vi litar på och tror ska ta de rätta besluten vad det gäller Sveriges bästa.”**

## Sista ordet...

### Gratis medlemskap

Både Liberala studenter och Liberala ungdomsförbundet tar inte längre ut någon medlemsavgift. Det är alltså helt gratis att bli medlem! Genom detta drastiska drag hoppas vi att få upp det totala antalet medlemmar men även aktivera fler runt om i landet. Men man måste fortfarande aktivt ta ställning för att fortsätta sitt medlemskap, så om du inte redan har gjort det förnyar du ditt medlemskap för 2009 på [www.liberalastudenter.se](http://www.liberalastudenter.se).

Tror du på Liberala studenters verksamhet så mycket att du vill skänka pengar, går det bra att göra på PG 600 66 26-3. Märk inbetalningen stöd LS.

## Kontakt

### Presidiet

Erik Åslin  
Generalsekreterare  
0708-54 90 31  
[aslin@liberal.se](mailto:aslin@liberal.se)

Pär Gustafsson  
Ordförande  
[gustafsson@liberal.se](mailto:gustafsson@liberal.se)

Isabel Sommerfeld  
1:e vice ordförande  
[isabel@liberal.se](mailto:isabel@liberal.se)

Patrick Krassén  
2:e vice ordförande  
[patrick@liberal.se](mailto:patrick@liberal.se)

### Lokala klubbar

Stockholm  
Hedwig Kastenholm  
[hedwig.kastenholm@liberal.se](mailto:hedwig.kastenholm@liberal.se)

Göteborg  
Magdalena Kiszkiel  
[magdalena.kiszkiel@liberal.se](mailto:magdalena.kiszkiel@liberal.se)

Skåne  
Ola Svedin  
[ola.svedin@liberal.se](mailto:ola.svedin@liberal.se)

Malmö  
Karin Brissman  
[karin.brissman@liberal.se](mailto:karin.brissman@liberal.se)

Uppsala  
Christian Krekula  
[christian.krekula@liberal.se](mailto:christian.krekula@liberal.se)

Umeå  
Henrik Johansson  
[henrik.johansson@liberal.se](mailto:henrik.johansson@liberal.se)

Linköping  
Joakim Runnsjö  
[joakim.runnsjo@liberal.se](mailto:joakim.runnsjo@liberal.se)

Mälardalen  
Jonas Lostelius  
[jonas.lostelius@liberal.se](mailto:jonas.lostelius@liberal.se)

Växjö  
Mattias Brage  
[mattias.brage@liberal.se](mailto:mattias.brage@liberal.se)

Örebro  
Michael Hennel  
[michael.hennel@liberal.se](mailto:michael.hennel@liberal.se)



**Följ Liberala studenter  
på twitter!**

**[www.twitter.com/  
liberalstudent](http://www.twitter.com/liberalstudent)**



# Belarus – en ö i Söderhavet?

Freedomhouse släppte nyligen sin rapport om världens mest ofria länder. Ett av dessa är Belarus (Vitryssland). Mediarapporteringen i Sverige om Europas sista diktatur är väldigt bristfällig. Det är inte många svenskar som känner till att Vitryssland är ett eget land, inte en del av Ryssland och inte heller en ö i Söderhavet. Så länge man inte känner till detta är det svårt för en befolkning under förtryck och brist på mänskliga rättigheter, att känna omvärldens stöd. Det är dags att ta krafttag och ändra på detta!

Liberala Studenter startar en nationell informationskampanj om Vitryssland. Kampanjen är bred och kommer att drivas över partigränserna. Detta kommer vi att arbeta för:

- Skapa ett större intresse för Vitryssland hos politiker och media. Via särskilt riktade kampanjer, events och resor för media och politiker ska vi väcka ett större intresse för situationen i Vitryssland. Det är politiker och journalister med makten att påverka som tillsammans kan bidra till ett större intresse och en större kunskap om Vitryssland i Sverige.

- Vara den vitryska oppositionens röst i Sverige. Vi ska se till att vitryska demokrativänner, journalister, politiker

och aktiva får höras i svensk media. Genom detta skapas ett större intresse för deras situation i Sverige och de kan känna att de har omvärldens stöd.

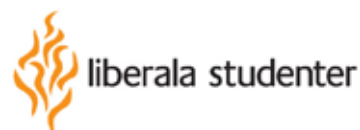
- Ett namnbyte från Vitryssland till Belarus. Vi ställer oss bakom "Initiativet för Belarus" och har skrivit under en vädjan till Språkrådet, Svenska Akademien och UD om att utfärda en rekommendation att namnet Belarus ska användas istället för Vitryssland. Målet är att få bort den felaktiga och missvisande benämningen Vitryssland ur det svenska språkbruket, precis som andra länder i världen har ändrat namnet Belarussia till Belarus.



## WE WANT YOU!

Vi söker dig som är aktiv eller intresserad medlem, EP-vals kandidat, riksdagsledamot, ordförande för Fp i din kommun, journalist eller ansvarig för en utomstående organisation, som vill delta i kampanjen och stödja oppositionen i Vitryssland på deras väg mot ett friare, demokratiskt land och kampen för att bli ett med Europa.

Vill du veta mer? Kontakta vice ordförande för Liberala Studenter, **Isabel Sommerfeld** på [isabel.sommerfeld@liberal.se](mailto:isabel.sommerfeld@liberal.se).



Nästa nummer kommer i september!  
På återseende! /Studentliberalen